

Mål C-418/97

- 1) Endast det förhållandet att en substans såsom LUWA-bottoms är föremål för en åtgärd som anges i bilaga II B till rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, kan inte ligga till grund för den slutsatsen att det är fråga om att göra sig av med substansen och att denna därmed skall betraktas som avfall i den mening som avses i direktivet.
- 2) För att fastställa om användningen av en substans såsom LUWA-bottoms som bränsle innebär detsamma som att göra sig av med den saknar det relevans att denna substans utan omfattande bearbetning kan återvinnas som bränsle på ett ur miljösynpunkt ansvarsfullt sätt.

Det förhållandet att denna användning som bränsle är en gängse form för återvinning av avfall och det förhållandet att allmänheten uppfattar denna substans som avfall kan ses som indicier på att det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med den i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156. Den faktiska förekomsten av avfall i den mening som avses i detta direktiv skall emellertid bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter samt med beaktande av nämnda direktivs ändamål och att dess verkan inte begränsas.

Den omständigheten att en substans som används som bränsle är en restprodukt från en process för framställning av en annan substans, att ingen annan användning än slutligt omhändertagande av denna substans kan tänkas, att substansens sammansättning inte är anpassad till det substansen används till eller att särskilda försiktighetsåtgärder måste vidtas vid användningen för att skydda miljön, kan ses som indicier på att det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med nämnda substans i den mening som avses i artikel 1 a i nämnda direktiv. Den faktiska förekomsten av avfall i den mening som avses i direktivet skall emellertid bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter samt med beaktande av direktivets ändamål och att direktivets verkan inte begränsas.

Mål C-419/97

- 1) Endast det förhållandet att en substans såsom träflis är föremål för en åtgärd som anges i bilaga II B till rådets direktiv 75/442 av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156, kan inte ligga till grund för den slutsatsen att det är fråga om att göra sig av med substansen och att denna därmed skall betraktas som avfall i den mening som avses i direktivet.
- 2) Den omständigheten att en substans är resultatet av en återvinningsåtgärd i den mening som avses i bilaga II B till nämnda direktiv utgör endast en av de omständigheter som skall beaktas när det gäller att fastställa om denna substans fortfarande utgör avfall, men kan inte i sig ligga till grund för en slutgiltig slutsats i detta avseende. Frågan huruvida ett ämne utgör avfall skall bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter, i förhållande till den definition som ges i

artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156, det vill säga med hänsyn till om det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med substansen i fråga, samt med beaktande av nämnda direktivs ändamål och att dess verkan inte begränsas.

När det gäller att fastställa om användningen av en substans såsom träflis som bränsle innebär detsamma som att göra sig av med den saknar det relevans att denna substans utan omfattande bearbetning kan återvinnas som bränsle på ett ur miljösynpunkt ansvarsfullt sätt.

Det förhållandet att denna användning som bränsle är en gängse form för återvinning av avfall och det förhållandet att allmänheten uppfattar denna substans som avfall kan ses som indicier på att det föreligger en åtgärd, en avsikt eller en skyldighet att göra sig av med den i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156. Den faktiska förekomsten av avfall i den mening som avses i detta direktiv skall emellertid bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter, samt med beaktande av nämnda direktivs ändamål och att dess verkan inte begränsas.

(¹) EGT C 41, 7.2.1998. EGT C 55, 20.2.1998.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hessisches Finanzgericht av den 21 februari 2000 i målet mellan Lohmann GmbH & Co. KG och Oberfinanzdirektion Koblenz

(Mål C-262/00)

(2000/C 273/10)

Hessisches Finanzgericht begär genom beslut av den 21 februari 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 28 juni 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Lohmann GmbH & Co. KG och Oberfinanzdirektion Koblenz beträffande följande frågor:

1. Omfattar varuslaget "ortopediska artiklar", i den mening som avses i tulltaxenummer 9021 i Kombinerade nomenklaturen, ett armbågsspänne, s.k. "epX Elbow Basic, och en armbågsgördel, s.k. epX Elbow Dynamic, vilka består av 1 mm tjockt enfärgat material i tre lager, varvid de två ytterlagren består av elastiskt textilmaterial och mellanlagret av plast; armbågsspännet respektive armbågsgördeln är sydda såsom konfektionsvara i form av en slang av 8 cm respektive 22 cm längd (armbågsgördeln är dessutom anatomiskt formsydd), nämnda varor dras upp nerifrån över armbågen och underarmen och bärs som ett slags manschett, som är försedd med en inarbetad tryckpelott, över vilken det leder en cirkelformad gördel med en elastisk och stabil andel och kardborreknäppning?"

2. Gör begreppet "enbart" i anmärkning 1 b till kapitel 90 i Kombinerade nomenklaturen och i anmärkning 2 b till kapitlen 61 och 62 i Kombinerade nomenklaturen det möjligt att anse textilmaterialets elasticitet som det enda avgörande kriteriet, när det föreligger andra omständigheter (i förevarande fall en pelott) som förstärker den stödjande effekten?

3. Om svaret på fråga b är jakande:

Kan bestämmelse 3 b i Allmänna bestämmelser för tolkning av Kombinerade nomenklaturen tillämpas vid avgränsningen för att besvara frågan när den stödjande effekten av de andra delar som inte består av elastiskt textilmaterial är avgörande, eller vilka andra kriterier skall i detta hänseende tillämpas?

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 juli 2000 av Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-277/00)

(2000/C 273/11)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 11 juli 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Wolf-Dieter Plessing, ministerialrat, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Bundesministerium der Finanzen, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn, Tyskland, och av advokaten Michael Schütte, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrå Bruckhaus Westrick Heller Löber, rue de la Loi 99-101, B-1040 Bryssel, Belgien.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 april 2000 K(2000) 1063 slutlig rörande ett stöd till System Microelectronic Innovation GmbH, Frankfurt/Oder,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förfarandefel

— Åsidosättande av principen om rätt att yttra sig samt av förfarandebestämmelsen i artikel 88.2 EG, i den del som Förbundsrepubliken Tyskland har ålagt att återkräva stöd om 140,1 miljoner DM även från Silicum Microelectronic Integration GmbH (nedan kallat SiMI), Microelectronic Design and Development GmbH (nedan kallat MD&D) och ytterligare icke namngivna företag. Något förfarande som huvudsakligen avsett stöd till dessa företag har inte genomförts vid någon tidpunkt. Den förfarande som föregick det omtvistade beslutet har inte vid något tillfälle av kommissionen utvidgats till att omfatta de övriga företag som i det omtvistade beslutet betecknas som

"mottagare". Dessa företag kunde inte av beslutet av den 5 augusti 1997 om inledande av förfarandet utläsa att de i ett kommissionsbeslut en dag skulle kunna komma att anses som "mottagare" av ett stöd som säkerligen inte omedelbart har kommit dem till del.

Förenligheten med den gemensamma marknaden av det stöd som beviljats System Microelectronic Innovation GmbH i.GV (nedan kallat SMI) och Silicum Microelectronic Integration GmbH (nedan kallat SiMI)

— Åsidosättande av väsentliga formregler (fel vid fastställandet av de faktiska omständigheterna, bristande motivering): Något fastställande av att Synergy Semiconductor Corporation (nedan kallat Synergy) skulle ta över och även har tagit över bolagsledningen i och kontrollen av Halbleiterelektronik Frankfurt/Oder GmbH (nedan kallat HEG), senare ombildat till SMI, återfinns inte alls i det omtvistade beslutet, eftersom kommissionen felaktigt har utgått från att ett förvärv av 49 procent av andelarna utesluter ett förvärv av kontrollen.

Kommissionen har underlåtit att fastställa att delstaten Brandenburgs lån till SMI är hänförligt till privatiseringsavtalet och att det skall anses som en del av de tjänster som det allmänna tillhandahåller i samband med privatiseringen.

Beslutet lider dessutom av betydande brister avseende motiveringen. Särskilt saknas all motivering till varför kommissionen inte har tagit hänsyn till de rättsliga undantagen i artikel 87.2 c EG. Några konstateranden avseende det eventuella stödets inverkan på de relevanta marknaderna finns inte. Kommissionen har felaktigt utgått från en "halvledarmarknad". SMI var emellertid endast verksam på en mycket begränsad marknad för strömkretsar som var specifika vad gällde kunder och användning.

— Åsidosättande av artikel 87.1 EG. Beslutet strider mot materiell rätt, i den mån som Treuhandsanstalts och dess efterföljare BvS finansiella åtgärder förklarats oförenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen har, eftersom den uppenbarligen har felbedömt privatiseringen, felaktigt ansett att Treuhandssystemet, det vill säga ett existerande stödsystem, inte skulle vara tillämpligt på ett stöd om 64,8 miljoner DM från Treuhandanstalt. Synergy har genom sitt förvärv av andelar i SMI faktiskt övertagit ledningen av detta företag och dessutom förvärvat omfattande kontrollrättigheter avseende bolaget. Dessutom innehåller avtalen alla de övriga element som finns i ett typiskt privatiseringsavtal, såsom föreskrifter avseende arbetsplatsgarantier, överföring av know-how, överpriskompensation (mehrerrlösabfuhrung), vinstuttag och miljöansvar bakåt i tiden.